

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete90
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

13 Ağustos 2025 S.72

Tuz Koktu

2 Değişime direnen çürür. Gelişmeye engel olan yozlaşır. Böylesine çürümüş, yozlaşmış bir yapı kopkoyu bir gericilikle, cehaletle, yobazlıkla sürdürülebilir ancak. Aydınlanmış bir halk, gerici sermaye egemenliğinin en büyük korkusudur. Bilinçli bir gericileştirme, alıklaştırma ise sermaye iktidarının temel ilkesi.

2 Suriye'de Halkların Mücadele Birliği Filizleniyor

6 Queen Flower'dan Çiçek Almayın

9 Kapitalizmde Her Şey Satılık

10 İnsan ve Hayvan Sağlığı İçin Her İş Yerini Örgütleyeceğiz

12 Yerleşim Alanları Kül Oldu

Tuz Koktu

Manşet

Bu yara artık fitil tutmaz. Düzen boğazına kadar batmış cürufun içine... Çöküyor... Çürümüş, lime lime dökülüyor her şey.

Kamu imkanlarıyla vergi kaçırmalar, rüşvetler, para aktarmalar, iç etmeler... Orman yakmalar, yolsuz imar yasaları, doğa katili maden tapuları...

Ve şimdi "de diploma skandalı"!.. Ucu devletin merkezi elektronik sistemine uzanan dinci faşizmin en yetkili insanların e-imzalarının "kopyalanması" ile ucu sistemin en tepelerine uzanan dört başı mamur bir skandal! Gözümüzün önünde al takke ver külah tastamam bir yolsuzluk çemberi.

Kimi söylentilere göre 400 doçent ve profesörün diploma-ları da sahte! Kimi söylentiler, gerçek sayının çok daha büyük olduğu yönünde.

Yalnızca akademiye özgü bir sahtekarlık değil bu. Tıp dünyasından eğitim dünyasına, yargıdan emniyete, dışişlerin-den güvenlik bürokrasisine, hatta kimi bakanlıkların en tepesine ve bizzat Saray'ın koridorlarına uzanıyor. Eh, Saray'ın sahibinin kendi diplomasının sahte olduğu ayyuka çıkmışken, koca bir sistemin en kilit mevkilerinin tersten "liyakat" göstermesinde şaşılacak ne var ki!

"Tuz koktu" derler eskiler. Yaşanan artık tastamam budur. Düzenin iler tutar yanı, doğru düzgün işleyen ve ayakta kalan tek bir kurumu yok.

Çürüme ve yozlaşma ne bireyseldir, ne kısmi, ne geçici. Sorun ne salt RTE'dir, ne salt AKP. İliklerine kadar çürümüş bir sistem, henüz ve hala yıkılamadığı için, bütün bir toplumsal dokuyu çürütüyor.

Değişime direnen çürür. Gelişmeye engel olan yozlaşır. Böylesine çürümüş, yozlaşmış bir yapı kopkoyu bir gericilikle, cehaletle, yobazlıkla sürdürülebilir ancak. Aydınlanmış bir halk, gerici sermaye egemenliğinin en büyük korkusudur. Bilinçli bir gericileştirme, alıklaştırma ise sermaye iktidarının temel ilkesi. "Bizde de şimdi okuma oranı arttıkça beni afakanlar basıyor. Ben daha çok cahil ve okumamış, tahsilsiz kesimin ferasetine güveniyorum bu ülkede" diyen ve bu sayede YÖK Denetleme Kurulu'na atanan Profesör Arı'yı hatırlayın!

Çürüyen düzen, ipten kazıktan kurtulmuş kahramanlarının omuzlarına yaslanarak ayakta kalmaya çalışıyor. Dört başı mamur bir çöküş süreci... Karşılıklı birbirini besleyen neden ve sonuç zinciri... Bu düzen en yoz unsurlara dayandıkça, onların bu korkunç vasıflarını daha da besliyor; kendisi de bu insan müsveddelerinin omuzlarında her geçen gün daha büyük bir cürufa batıyor.

Çürüme ve yozlaşma, kapitalist sistemin genetik kodlarına işlidir. Ömrünün sonuna ilerleyen kapitalist sistem, çürüme ve yozlaşmayı inanılmaz boyutlara taşır. İktisadi ve siyasi toplumsal yapının çözülüş ve dağılıp dönemi söz konusu olan. Ve böylesi dönemler, tam da kendilerine uygun "temsilciler" yaratır. Tıpkı bugün, varlığı bir estetik zevksizlik, sonradan görmelik, dayanılmaz bir seviyesizlik, kültürsüzlük, ahlaksızlık, ve nihayetinde her tür "değer"den hızla kopmak olan mevcut dinci faşist iktidar ve onun eteklerinde taşıdığı güruh gibi!

Bu düzen iliklerine kadar çürüdü. Çöküş artık dağılma düzeyine ulaştı. Ama kendi kendine yıkılıp gitmeyecek. Tüm toplumun gözeneklerini tıkayan, onu çürüten bu "ceset" zora dayalı bir devrimle kaldırılıp atılmak zorunda. Aksi halde çürüme tüm topluma yayılacak.

Sistemin kendini reforme edebileceğine inanan ya da kendiliğinden göçüp gitmesini bekleyen herkes, topluma yayılan bu çürümeden, katlanılan acılardan sorumludur.

Tüm toplumu devrim yangınıyla temizlemekten başka hiçbir çıkar yol yok!

Suriye'de Halkların Mücadele Birliği Filizleniyor

Editör

Halklar birbirlerinin sadece zaferlerinden değil, karşılaştıkları felaketlerden, kendilerine büyük acılar çektiren olaylardan da öğreniyor; aynı felaket ve acıların başlarına gelmemesi için dersler çıkarıyor ve çözüm arayışlarına giriyorlar.

Suriye'de emperyalistler ve onlarla birlikte Türkiye'nin dinci faşist iktidarı, "Suriye'yi ele geçirip işi bitirdik" diye zafer havasına girmişlerken, her gün her saat bu sevinçlerini kursaklarında bırakan bir gelişmeyle karşılaş-ıyorlar.

En çok korktukları şey başlarına geldi. 8 Ağustos'ta Hesekê'de "**Kuzey ve Doğu Suriye Bileşenlerinin Ortak Tutum Konferansı**" gerçekleşti. Konferansın belki de en önemli yanlarından biri, konferansın kapsayıcılığının Kuzey ve Doğu Suriye ile sınırlı olmamasıydı.

Konferansa, Özerk Yönetimin askeri ve siyasi temsilcilerinin yanı sıra Kürt, Arap, Süryanî-Asuri, Türkmen, Ermeni, Çerkes, Alevî, Dürzi gibi ulusal ve dini topluluk temsilcileri katılmış. Özellikle, **son süreçte Şam'ın dinci faşist çetelerine karşı kahramanca bir silahlı direniş sergileyen Dürzi topluluğun temsilcisinin video konferansla da olsa toplantıya katılması** son derece önemli bir gelişmeydi. Bu, Suriye'de ezilen ulusal ve dini toplulukların mücadele birliği yönünde atılmış önemli bir adımdı.

Halklar birbirlerinin sadece zaferlerinden değil, karşılaştıkları felaketlerden, kendilerine büyük acılar çektiren olaylardan da öğreniyor; aynı felaket ve acıların başlarına gelmemesi için dersler çıkarıyor ve çözüm arayışlarına giriyorlar.

Emperyalistlerin ve Türkiye'nin desteği-ne sahip dinci faşist çetelerin Süveyda ilinde Dürzi halka yönelik yaptıkları katliam, Alevilere yönelik yaptıkları tehcir ve katliamlar halkların gözünü bir kez daha açtı. **Kürt halkı ve diğer tüm ulusal topluluklar, dinci faşist çetelerle uzlaşmanın ve anlaşmanın kendilerine ne büyük acılara mal olacağını birbirlerine bakarak öğrendiler.**

Şimdi Aleviler örgütlenip silahlaniyor; Dürzi halk ise bir adım daha ileri giderek Rojava Yönetimi ile diyalog halinde..

Hesekê'de Suriye emekçi halklarını, ezilen yoksul kitlelerin temsilcilerini "Ortak Tutum Konferansı"nda bir araya getiren koşulların başında, işte bu etmenin geldiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Önce Alevilerin ardından Dürzilerin uğradığı katliam ve zulmü görenler, HTŞ adındaki dinci faşist çetelerin bulacakları ilk fırsatta kendilerine de yöneleceklerin yaşamın kendisinden öğrendiler.

Suriye halklarının mücadele birliği, ortak düşman olan HTŞ çetelerine ve onları destekleyen güçlere karşı zafer kazanmanın tek biçimidir. **Suriye halkları "yeni" bir yol bulmaya çalışıyorlar.** Bu anlamda, Dürzi topluluğun "ruhani lideri" Hikmet el-Hicri'nin video konferans yoluyla ilettiği konuşmasında söylediği şu sözler son derece önemlidir:

"Bu konferans, insanın aidiyetiyle değil, insanlığıyla ölçüldüğü bir vatanda, insan onurunun yollarını aydınlatan, insan özgürlüğünü pekiştiren yeni bir yolun başlangıcı olsun."

Emekçi halklar, tam demokratik, laik ve halkların tam hak eşitliğine dayalı bir Suriye hedefliyorlar. Bunun için güçlerini birleştirme arayışı içindeydiler. "Ortak Tutum Konferansı" bu anlamda yeni ve ileri bir adım oldu. Bu adım, başta Şam'daki çete başı olmak üzere, Türkiye'deki dinci faşist iktidarın ve emperyalistlerin en çok korktukları gelişmeydi; başlarına geldi.

HTŞ çetelerinin başı, dinci faşist iktidarın yönlendirmesiyle, Fransa ve

ABD'nin SDG ile Şam çete başı arasında yapılmasını planladığı toplantıya katılmayacağını açıkladı. Şam'daki çete başı toplantıya katılmama gerekçesi olarak da "Ortak Tutum Konferansı"nı gösterdi. **Çete başına göre "Ortak Tutum Konferansı", "Suriye sorunlarına dış müdahaleyi teşvik etme ve yaptırımları yeniden uygulamaya girişimi" idi.** Oysa "Suriye sorunlarına" bir dış müdahaleden söz edilecekse, bunu yapan bizzat çete başıydı. Çünkü, Paris toplantısına katılmama kararı, bizzat çete başının **Türkiye Dışişleri Bakanı Hakan Fidan ile 7 Ağustos'ta yaptığı görüşmenin** ardından gelmişti. Türkçesi, Türkiye, çete başına toplantıya katılmama emri vermişti ve çete başı bu emre harfiyen uymuştu.

Türkiye'nin çete başına çizdiği bu yol, bir korkunun eseri idi. Suriye halklarının mücadele birliği yoluna girmesi, Türkiye dahil, Şam'daki çete başına istikamet veren emperyalistlerin de korkusuydu. 10 Mart'ta, Kürt halkını oyuna getirip SDG ile çete başı arasında "anlaşma" imzalandığını, böylece işi bitirdiğini sanan ABD emperyalizmi, çok değil beş ay sonra, şu raporları geçmeye başlamıştı: **"SDG'nin yeni Suriye ordusuna -yani çetelere (y.n.)- entegrasyonu çıkmaza girdi."**

Ancak ABD emperyalizmi ve büyük ihtimalle onunla birlikte Fransız ve İngiliz emperyalistleri "çıkmayan candan umut kesilmez" misali olacak, SDG'nin çetelere entegrasyonunu yani çeteler içinde eritilmesini hala

umut ediyorlar. Dinci faşist iktidarın tezlerine neredeyse tam uyumla, **Suriye'de "tek bayrak, tek devlet, tek ordu" sloganını atan ABD Özel Temsilcisi Tom Barrack'a** konu sorulduğunda şu yanıtı veriyor:

"Evet, bir entegrasyon olacak. Mazlum Abdi bu süreci son derece sorumlu ve akıllıca yürütüyor. Kendi topluluğunun hassasiyetlerine karşı dikkatli davranıyor. Bakın, bu kolay bir şey değil."

Evet, kardeş halklara, Dürzi halkına, Alevilere karşı yapılan katliamları, çetelerin vahşetini kendi gözleriyle görmüş bir halkı "silahsızlanmaya" ikna etmek "kolay bir şey değil". **Şimdi Aleviler örgütlenip silahlaniyor; Dürzi halk ise bir adım daha ileri giderek Rojava Yönetimi ile diyalog halinde** ve Rojava Yönetiminden örnek alarak kendi yönetme kurumlarını oluşturmaya başladı bile. İlk elden, en yüksek organ olarak "Yüksek Hukuk Komitesi" ve bu organa bağlı biçimde çalışacak bir Yürütme Organı yani bir nevi geçici hükümet görevi görecektir "Yürütme Ofisi" oluşturdular. "Yürütme Ofisi"nin görev ve yetkileri bu yazının konusu değil, ama merak eden okurlar haber kanallarından takip edebilirler.

Artık şunu tam bir güvenle ifade edebiliriz: Laik, tam hak eşitliğine dayalı, tam demokratik ve çetelerden arınmış bir Suriye'nin temeli, halkların mücadele birliği politikasının hayata geçirilmesiyle atılıyor.

Peri Tekstil'de Eylem

**"Öve öve
bitiremediğiniz Peri
Tekstil'e kurulduğu
günden beri emek
veren, dünyanın 8 ayrı
ülkesine ihraç edilen
o ürünleri elleriyle
üreten biziz"**

Dersim'de bulunan Peri Tekstil'de haksızlıklar, mobbing ve hakarete itiraz eden BİRTEK-SEN üyesi 17 işçi işten atıldı. İşten atılan işçiler, taleplerinin karşılanması için sendikaları BİRTEK-SEN'le birlikte fabrika önünde çadır kurarak direnişe başladı.

Peri Tekstil işçileri 6 Ağustos günü bir basın açıklaması gerçekleştirip çadır kurdu.

Peri Tekstil fabrikasının adının basında çok yer aldığını, Dersim'in ilk ve tek tekstil fabrikası, şehrin gurur kaynağı olarak tanıtıldığı ifade edilen açıklamada Vali ve yerel yetkililerin de sık sık ziyaret ettiği bir işyeri olduğu belirtildi.

İş yerinin büyük çoğunluğu kadın olan 200 kişiye iş imkanı yarattığını, ihracat yaptığı için övüldüğünü aktaran işçiler **"Öve öve bitiremediğiniz Peri Tekstil'e kurulduğu günden beri emek veren, dünyanın 8 ayrı ülkesine ihraç edilen o ürünleri elleriyle üreten biziz"** diyerek Zara gibi bir dünya markası olan olan firmalara ihracat ürünlerini ürettiklerini belirtti.

Dersim'de başka iş imkanı olmadığı için her türlü baskıya ve haksızlığa boyun eğmek zorunda bırakıldıklarını, yasalarda yer alan haklarının çoğunu kullanamadıklarını aktaran işçiler **"Senelik izin hakkı dahi olmayan, resmi tatillerde bile yasal**

mesai saat ücretini alamayan, zorunlu mesailere kalan, itiraz ettiğinde hakaret ve tehditle susturulan, mobbinge maruz kalan işçileriz biz" diyerek işsiz kalmamak için yıllarca her zorluğa göğüs gerdiklerini belirtti.

İşçiler, her haksızlığı sineye çektiklerini ve patronun kazandığı milyonların her kuruşunda emek ve alınterlerinin bulunduğunu vurguladı.

İşten atılan işçiler fabrikadaki arkadaşlarına da seslenerek **"Yarın hiçbirinizin aynı şeyleri yaşamayacağını, aynı şekilde işten atılmayacağınızı bir garantisi yok. Her haksızlığa boyun eğip yan yana çalıştığımız işçi kardeşlerimize sırtımızı dönmeyelim artık. Kurbanlık koyun gibi sıranın bize gelmesini beklemek yerine birlik olalım birbirimize ve emeğimize sahip çıkalım"** dedi.

"Bu fabrikada hırsızlık yapmadık, kimseyi dövmedik, kimseye sövmedik, bu fabrikaya zarar vermedik, çalıştık ürettik alın teri döktük. Tek isteğimiz insan yerine konmak, tek isteğimiz yasal haklarımızı almak, baskı görmeden hakarete uğramadan saygı görerek çalışmak. Haksız yere işten atılmamak. Bu bizim hakkımız ve hakkımızı istiyoruz. Kimsenin kölesi değiliz işçiyiz, insanız, bir onurumuz var, haklarımız var ve

hakkımızı almadan buradan bir yere gitmeyeceğiz. Haksız yere işten atıldık, işimizi geri istiyoruz. Bugün buraya direniş çadırımızı kurduk. İşe geri alınıncaya kadar her gün ama her gün bu fabrikanın önünde direneceğiz. Ne kadar sürerse sürsün asla vazgeçmeyeceğiz" diyen işçiler, talepleri karşılanıncaya kadar direnişi sürdüreceklerini belirtti.

Peri Tekstil işçileri Dersim halkını, emek ve demokrasiden yana olanları desteğe beklediklerini ifade ederek **"Bu haklı ve onurlu mücadelemize işimiz ve ekmeğimiz için başlattığımız direnişimize destek olmaya çağırıyoruz. Bizi yalnız bırakmayın"** dedi.

İşçiler **"İşimizi Geri İstiyoruz", "Direne Direne Kazanacağız"** sloganları atarak açıklamayı sonlandırdı.

Hindistan'da Grev

talepleri karşılanana kadar eylemlerini sürdürmeye kararlı olduklarını söyledi.

Temel ürünlerin fiyatları hızla artarken, maaşlarda asgari ücrete uyulmuyor.

Tekstil işçileri 7 Ağustos'ta büyük bir miting düzenleyerek fabrika sahipleri ve devlete karşı mücadelenin sürdürülmesi gerektiğinin altını çizdi, asgari ücretler ve diğer işçi haklarının korunması için ülke çapında bir harekete ihtiyaç olduğunu vurguladı. 9 ve 11 Ağustos günleri düzenlenen mitinglerde de daha adil ücretler ve vergiler için ülke çapında bir işçi ayaklanmasına ihtiyaç olduğu vurgulandı.

Pakistan'daki sendikal hareketler ve sol-siyasi partiler, ülkedeki hükümetleri yurtiçi ve yurtdışındaki büyük kapitalistleri mutlu etmek için işçilerin çıkarlarını kasıtlı olarak ihmal etmekle suçluyorlar. Gıda, giyim, elektrik ve sağlık hizmetleri gibi temel malların artan maliyetine rağmen ülkede asgari ücretin düşük kaldığını ve bunun da işçilerin çoğunu yoksulluk içinde yaşamaya zorladığını söylüyorlar. Asgari ücretin en az 70.000 Rupî'ye (246 usd) yükseltilmesini isteyen sendikalar, hükümete talepler bildirgesi sundu. Pencap hükümeti ise asgari ücretin 40.000 Rupî'ye (141 usd) yükseltilmesini teklif etmişti.

Hindistan'da Faysalabad, Gujranwala ve Pakistan'ın Pencap eyaletinin diğer bazı bölgelerindeki tekstil fabrikalarında çalışan işçiler, ülkede asgari ücretin iyileştirilmesi talebiyle haftalardır eylemde.

Faysalabad'da Haqooq-e-Khalq Partisi (HKP) ve diğer sendikaların öncülüğünde yüzlerce işçi, 3 Ağustos'ta büyük bir grevi başarıyla gerçekleştirdi. İşçiler taleplerini kabul ettirmek için düzenli olarak büyük çaplı protesto gösterileri düzenlemeyi sürdürüyor.

İşçilerin talepleri arasında daha iyi bir asgari ücret, iş ve asgari ücret

yasalarının düzgün bir şekilde uygulanması ve diğer işçi haklarının korunması yer alıyor.

Faysalabad'dan önce Gujranwala'daki tekstil işçileri de benzer talepleri desteklemek üzere iki haftadan uzun süren bir grev yapmıştı. Grev, yönetim ve fabrika yönetiminin tüm talepleri kabul etmesinin ardından sona ermişti.

Faysalabad'daki grev 1 Ağustos'ta başladı. HKP, grevin ilan edilmesinin ardından bazı fabrika sahiplerinin işçilerle konuşmak ve taleplerini dikkate almak yerine fabrikalarını kilitlediğini, ancak tüm

Beluc Kadınlar Eylemde

Beluc kadınlar Pakistan devletinin Beluclara yönelik zorla kaybettirmeler, Belucların ve Beluc Yakceti Komitesi (BYC) liderlerinin tutuklanmasına yönelik başlattığı oturma eylemi yaklaşık bir aydır sürüyor.

Eylemler kapsamında 10 Ağustos günü İslamabad Basın Kulübü'ne yürüyüş düzenleyen kadınlar, yürüyüş boyunca Beluc aktivistlerin, kaybettirilenlerin posterlerini taşıdı. Beluc aktivistlerin fotoğrafları ve "Toplumsal baskıya son ver. BYC liderlerini serbest bırakın" yazan pankart taşıyan kadınlar yürüyüşün ardından oturma eylemine geçti.

Burada yapılan açıklamada, "Mücadelemiz Belucilerin insanlık tarihine en uzun soluklu, anlatılmamış savaşıyla karşı karşıya olduğunu dünya çapında insanlara duyurmayı amaçlıyor. Bu anneler acı ve baskıdan kurtuldular, cesaret ve meydan okumanın sembolleri oldular. Yetkililerin sürekli kayıtsızlığı cesaretimizi ve istikrarımızı kıramıyor, ancak Beluc soykırımına odaklanmış sistemi amansızca ifşa ediyor. Bu oturumun her saniyesi, bir

tiyatronun sahneleri olan bu devletin, medyasının, yargısının ve parlamentosunun başarısızlığını resmediyor" denildi.

7 Ağustos 2012'de Pakistan güvenlik güçleri tarafından gözaltına alındıktan sonra haber alınamayan Gul Muhammad Marri'nin annesi Amma Hauri de eyleme katılarak

yaptığı konuşmada oğlunun akıbetinin açıklanmasını ve Beluclara yönelik baskıya son verilmesini istedi.

Eylem sonrası oturma eylemini sürdüren Beluc kadınlara Pakistan polisi saldırırsa da, Beluc kadınlar, polisin ablukasını aşarak eylemlerine devam etti.

Queen Flower'dan Çiçek Almayın

Çalışma koşullarımız ağır ve asgari ücret ile çalışıyoruz. Bu da geçim açısından bizi çok zorluyor. Çalışırken baskı, aşağılanma, azarlanma, hakaret, hatta cinsiyetçi küfürlerle maruz kalıyorduk. Bu öyle bir noktaya vardı ki, buna bir çözüm bulmamız gerekiyordu.

İzmir'in Dikili ilçesinde Danimarka sermayeli Queen Flower (Queen Tarım) serasında çalışan çoğu kadın tarım işçisi, kötü çalışma koşullarına karşı DİSK'e bağlı Birleşik Tarım Orman İşçileri Sendikası'na (BTO-SEN) üye olmuştu. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, işyerinde sendikanın yasal çoğunluğu sağladığını belirleyerek BTO-SEN'e yetki belgesi verdi. Ancak Queen Flower yönetimi bu yetkiye itiraz etti ve süreci yargıya taşıdı.

Bu sürecin ardından, aralarında sendika temsilcilerinin de bulunduğu 13 işçi işten çıkarıldı. İşçiler, yaklaşık bir ayı aşkın süredir işyeri önünde kurdukları çadırda işlerine dönme mücadelesini sürdürüyor. Bu süreçte BTO-SEN, basın açıklamaları ve Queen Flower'ın ürünlerinin satışını yapan Migros mağazalarında boykot çağrıları yaptı.

Queen Flowers'da yaşanan süreci ve taleplerini, işten atılan işçilerden Meltem Karabıyık ile konuştuk.

Merhaba, Queen Flower'da bir sendikalaşma süreci başlattınız. Fakat önce, bir temsilci arkadaş işten atıldı. Ardından işten atmalar devam etti. Biraz yaşananlardan, kendinizden ve Sendikalaşma sürecinin nasıl başladığından bahsedermisiniz?

Ben çocuk yaşlarımdan itibaren tarım işçiliği yapıyorum. 33 yaşındayım. Büyük çoğunluğu kadın olan Queen Flower'da 7 yıldır üretim bö-

lümünde çalışıyorum. BTO-SEN işyeri baştemsilcisiyim. Çalışma koşullarımız ağır ve asgari ücret ile çalışıyoruz. Bu da geçim açısından bizi çok zorluyor. Çalışırken baskı, aşağılanma, azarlanma, hakaret, hatta cinsiyetçi küfürlerle maruz kalıyorduk. Bu öyle bir noktaya vardı ki, buna bir çözüm bulmamız gerekiyordu.

BTO-SEN ile iletişim kurduk ve sendikal çalışmalara başladık. Ben sendikalaşma sürecinin en başından beri içinde yer aldım. Çalışma koşullarımız o kadar dayanılmaz haldeydi ki, kısa sürede ilerledik ve çoğunluğu sağlayarak Çalışma Bakanlığı'na başvurumuzu yaptık. Fakat Queen Flower bu yetkiye itiraz etti.

Tüm şirketlerde olduğu gibi "işyerimde sendika istemiyorum" demişsiniz yani?

Evet, hatta bu itiraz istinaf sürecine kadar da gitti. Ama ortada sendika yokken "Sendika işçinin hakkıdır, istediği sendikaya üye olur. Buna asla karşı çıkamayız" diyorlardı. Ama ne zaman ki yetkiyi aldık, her şey tersine döndü.

Nasıl bir süreç yaşadınız sendika yetki aldıktan sonra? İşten atmalar da bu süreçte mi başladı? Sizin talebiniz neydi ve Queen Flower'ın teklifi ne oldu?

Çalışma Bakanlığı Kasım ayında yetkili sendika olduğumuza dair belgeyi verince, BTO-SEN artık toplu iş

sözleşmesi görüşmelerinin başlaması gerektiğini belirtti. Tabii bu görüşmelerin başlaması için de epey bir çaba harcandı. Anayasal, yasal hakları sürekli hatırlatmak gerekti. Bu süreç devam ederken, yerel mahkeme yapılan itirazı kabul etmedi. Ve "bu işyerinde BTO-SEN yetkili sendikadır" diyerek teyit etti.

Bunun üzerine Queen yönetimi sendikanın görüşme teklifini kabul ederek Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerini başlattı. TİS görüşmesinde, maddeler halinde taleplerimizi belirttik. Üç toplantı yaptık ve toplamda 30 maddede anlaşma sağladık. Fakat iş ücretler konusuna geldiğinde, işverenin tavrı tamamen değişti.

Bizim öncelikli talebimiz, sendikali olarak TİS şartlarında çalışmaktı. Mesailerimiz ödenmiyor, fazla mesailere zorlanıyoruz. Ücret olarak da asgari ücret alıyoruz ve bu yaptığımız işin karşılığında çok düşük bir ücret. Günümüz koşullarında bu ücretlerle geçimimizi sağlamak mümkün değil. Queen Flower'ın teklifi sıfır zam oldu. "Kesinlikle bunun üzerine çıkmam" dedi. Bu noktada tıkanık. Bu arada yetkiye itiraz için istinafa gidildi. Çalışma Bakanlığı, yerel mahkeme "BTO-SEN yetkili sendikadır" demiş zaten. Fakat maksat süreci uzatmak sendikayı atıl durumda bırakmak.

Şirket TİS görüşmelerini başlatmış ama, ücret kısmında süreci kilitlemeyi de planlamış gibi görünüyor? Üç görüşme gerçekleştiğini söylediniz? Ücret konusunda olumlu bir gelişme olmadı mı?

Evet. Sendika bu süreçte sürekli

olarak TİS görüşmelerinin devam etmesi konusunda ısrarını sürdürdü. Ama şirket yönetimi "Siz masadan kalktınız" gibi söylemlerde bulundu. Sendika niye masadan kalksın? Ücret konusunda olumlu bir adım atılmasını sağlamaya çalışıyoruz.

Bu süreçlerin hepsinde bizzat ben bulundum. Temsilci arkadaşlarımız sürece hakim. Gözümüzle gördük kulağımızla duyduk. Sendikamızın tavrını çabasını da biliyoruz. Queen'in tavrını da...

Üçüncü toplantı 4 saat sürdü ve bu toplantıda ücret konusuna girmek için daha önce üstünde anlaştığımız konuların üzerinde duruldu sadece. Biz ücret konusunu açtığımızda "Kesinlikle bir zam yapmayız" denildi. Hatta yüzde otuz civarında yılda iki kez verdikleri iki ikramiyeyi de çektiler.

Şirket TİS'in yapılmaması ve sendikanın boşa düşmesini sağlamaya çalışıyor açıkça... Bu süreçte baskılar da arttı sanırım üzerinizde. Nasıl bir süreç yaşadınız?

Sendikanın yetkili olması nedeniyle usul gereği TİS görüşmelerini yapıyor ama, süreci tıkayarak yapıyor. Bir yandan da itirazlarda bulunuyor ki süreç uzasın sendikal örgütlenmeyi de engelleyebilsin. Bunun için de her yönetime başvurdu zaten.

Çok zor bir süreç başladı bizim için. Çünkü arkadaşlarımızı sendikadan istifaya zorladılar. İkna etmeye çalışmaktan, baskıya tehdide kadar her yöntem uygulandı. Sendikadan istifa etmemiz için çantacı sendika Tarım Orman-İş ile anlaştılar. Görüşmeler yaptılar. Onlar birlikte arkadaşlarımızı BTO-SEN'den istifa ettirip bu sendikaya üye olmaya zorladılar. Üretim müdürleri bölüm amirleri işçiler üzerinde tek tek baskı kurmaya başladılar. "Ya bu sendikaya üye olursunuz ya da işten çıkarılacaklar listesine girersin" denildi.

İşçilerin sendikadan istifa etme baskısına tavrı nasıl oldu? Baskılar,

tehditler sonucunda sendikadan istifa edip, diğer sendikaya geçiş mi yaptı işçiler?

Birçok arkadaşımız sendikamıza sahip çıktı. Çünkü çalışma koşullarımız çok ağır bunu değiştirmek için sendikalı olduk. Sendikamızın tavrını da çok iyi biliyorlar. Süreci biliyorlar. Bu baskılara, tehditlere rağmen uzun zaman direndiler. Hatta arkadaşlarımızın telefonlarını ellerinden alıp e-devlete girip istifa etmesini sağlamaya çalıştılar. "BTO-SEN üyesiyse işten çıkarılacaksınız. Değilsen de Orman-İş'e üye olmadığınız sürece ortada duruyor diye rapor edeceğiz. İşten çıkarılma ihtimalin çok yüksek" diyerek tehdit edildi beş arkadaşımız. Ve bunu çantacı sendikayla işbirliği içinde yapıyorlardı.

Çok zor süreçler yaşadık gerçekten. Baskı tehdit diyorum ama bu nasıl biliyor musunuz? Buraya yakın bir köy var işçilerin yüzde 60-70'i bu köyden geliyor. Köyün muhtarına gitmişler, işçilerin ailelerine, eşlerine gitmişler. Köyün muhtarı ve işçilerin üzerinde baskı kurarak bizim sendikalı olmamızı önlemeye çalıştılar. Arkadaşlarımızın çoğu, 250-260 işçiden 200'ü kadın. Ve bu kadınlar ailelerinin de baskısıyla karşılamaya başladı. O kadar zorlandılar öyle hakaretlere maruz kaldılar ki anlatamam. Ama çok da direndiler istifa etmemek için. Hatta bir arkadaşımız silah çekerek tehdit edildi. Sonuçta da önce temsilcimiz olan arkadaşımız işten atıldı. Sonra da atmalar devam etti bildiğiniz gibi.

Birim amirleri mi tehdit ediyor işçileri?

Müdürler, birim amirleri, hatta servis şoförleri, hatta işçileri sürekli aşağılayan ve görevden çekilen bir amir vardı, onu da tekrar sahaya getirdiler.

Servis şoförleri nasıl tehdit edebiliyor? Patronun adamları demek ki?

Öyle olduklarını öğrenmiş olduk. Yoksa o kadar zamandır servislerle gidip geliyoruz. Herhangi olumsuz bir tavırlarıyla karşılaşmadık. Bir tartışma vs yaşamadık. Ama onlar dahî bu sürece dahil oldular. Tahmin edemeyeceğiniz zor süreçler yaşandı. 250 kişi çalışıyor, bunun 200'ü kadın işçi ve en az çalışanı, 5 yıldır burada. Ve ilk defa böyle bir durumla karşılaştılar. Arkadaşlarımız işe geldiklerinde "Bıktık bunaldık, burada baskı, hakaret, tehdit, evde, köyde ayrı baskı, takatimiz kalmadı artık" diyorlardı. Ama direniyorlardı. Bu nedenle zaten ellerinden telefonlarını alıp e-devlete girmeye çalıştılar. Ben de dahil.

Telefonunuzu mu aldılar?

Alamadılar. Bizim telefonla konuşmalarımıza da müdahale etmeye başlamışlardı. Birbirimizle iletişimi önlemek için. 7 yıldır burada çalışıyorum, telefonlarımız hep yanımdadır. Çünkü saha çok büyük, işle ilgili telefonla haberleşiriz. Hiç bu zamana kadar telefonla konuşmalarımıza ilişkin bir engel ya da uyarı olmamıştır.

Benim telefonla konuştuğumu gördüklerinde geliyorlardı. Telefonu vermemi ya da kapatmamı istiyorlardı. Yine böyle söylediklerinde telefonu kapattım. Bir buçuk ay telefonu açmadım.

İş için haberleşmede de telefon kullandığınızı söylediniz. Nasıl iletişim kurdunuz işle ilgili durumlarda? Sonuç olarak kaç işçi işten atıldı?

Bölümdeki arkadaşların telefonundan arıyordum. Ya da onlar bölümdeki arkadaşları arıyordu.

Biz 13 işçiyiz. Kod 49 ile çıkarıldık. İçeride sendikal çalışma yapabilecek kimseyi bırakmamak için sendikalı olduğunu bildikleri herkesi çıkarıyorlar.

İşten çıkarılınca hemen fabrika önüne çadır kurdunuz ama engelleme çabalarıyla karşılaştınız. Bu süreci de anlatır mısınız?

İşten atılınca hakkımızı aramak için 3 Temmuz'da direnişe geçtik. Sonuçta

kötü bir şey yapmadık. Anayasal ve yasal olan hakkımızı kullandık sendikalı olduk. İnsanca koşullarda çalışmak istedik. Buraya çadır kurduk. Hemen servis araçlarını çektiler çadırın çevresine. Buna aldırmadık direnişimize devam ettik. Sonra 15 Temmuz'da tatildi. Fabrika kapalı olduğu için gelmedik. O gün durduğumuz alana tel örgü çekmişler. Zaten fabrika alanıyla su kanalı arasında atıl duran bir boşluktu. Oraya tel çekerek direnişimizi engellemeye çalıştılar. Biz de "bir tel örgü bizi vaz geçiremez" diyerek yakınımızdaki zeytinliğe taşдық çadırımızı. Zeytinlik sahibiyle konuştuk. "Tabii ki kurabilirsiniz bana bir zararınız yok ki" dedi.

Gayet iyi niyetli bir şekilde karşıladı. Ama onu da rahat bırakmadılar.

Zeytinlik sahibini aramışlar. Önce önemsememiş. Ama muhtar, jandarma, şirket sürekli arıyormuş. Bir süre direnmiş ama sonra gelip bize durumu anlattı. "Hiç huzurumu bırakmadılar, sürekli arıyorlar. Başım belaya girsin istemiyorum. Sürekli aramalarında bıktım. Uğraşamam böyle şeylerle" dedi. O kadar bunaltmışlar ki zeytinlik sahibini, mecburen çadırı kaldırmamızı istedi.

Biz de iyi niyetle yerini kullanmamıza izin veren birinin zarar görmesini istemeyiz. Bu yüzden çadırımızı kaldırdık.

Peki bundan sonraki süreç nasıl ilerleyecek? Taleplerimiz neler?

Burada durabileceğimiz başka bir yer yok. O yüzden çadır kuramıyoruz. Henüz net bir karar almadık ama büyük ihtimalle Migros mağazalarına giderek boykot çağrılarını yapmaya devam edeceğiz.

Sonuçta biz kötü bir şey yapmadık. Bir haksızlık hukuksuzluk yapmadık. Hakkımızı aradık. Anayasal hakkımız olan sendikal örgütlenme hakkının tanınmasını istiyoruz. Tabii işten çıkarılan arkadaşlarımızın geri alınmasını, toplu sözleşme görüşmelerinin yapılmasını ve işyerindeki baskı ortamının sona ermesini istiyoruz.

Yaşayabileceğimize bir üç-

ret almak ve zamanında ödenmesini istiyoruz. Zaten bunun için sendikalı olduk.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Emek dostlarımızın Migros'ta satışa sunulan çiçekleri almayarak bize destek olmalarını istiyoruz. Çünkü o çiçeklerin ardında kadınların yok sayılan emeği, alınteri var, ayrımcılık, baskı mobbing var. Hatta bazı arkadaşlarımızın gözyaşları var. Bu çiçekleri aldıklarında bize reva görülen bu sömürü ve baskıyı düşünsünler.

Migroslarda satışa sunulan çiçeklerin üzerindeki Queen etiketini kaldırmışlar, Kalanchoe etiketi yapıştırmışlar. Ama halkımız bilsin ki Migroslarda satılan çiçekler Queen Flower'dan temin ediliyor. Bizlere destek için Migros mağazalarından çiçek almamalarını ve Queen Flower'ı teşhir etmelerini istiyoruz.

Migros yönetiminden de Queen Flower'la ticari ilişkilerini kesmesini, işçilerin hukuksuzca işten atılmasına, sömürü, ve baskıya ortak olmamasını istiyoruz.

Topağacı'nda Yıkım

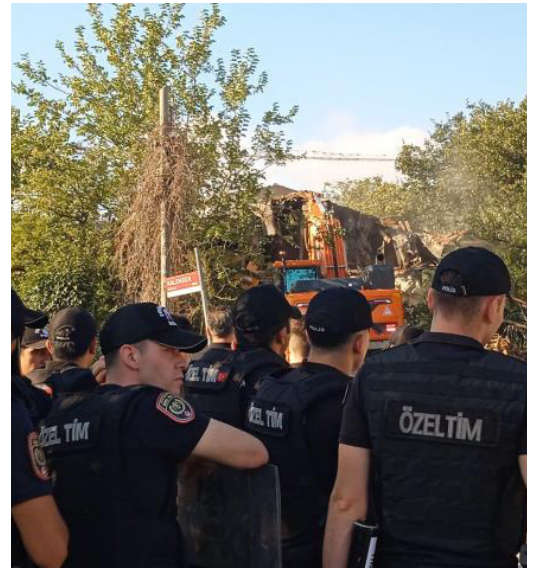

Ümraniye'de bulunan Topağacı Mahallesi'nde 10 Ağustos Pazar günü sabah erken saatlerde çevik kuvvet polisleri eşliğinde iş makineleri getirilerek, evlerin yıkımına başlandı.

İstanbul Ümraniye'de bulunan Topağacı Mahallesi geçen yıl Ağustos ayında bir gecede rezerv alan ilan edilmiş ve kapılara 15 gün içinde evlerin boşaltılması gerektiğini belirten bir kağıt bırakılmıştı.

Hiçbir bilgilendirme yapılmadan

Mart ayında, çevik kuvvet polisleri eşliğinde iş makineleri getirilerek bazı evler yıkılmış, 24 evin elektrik, su ve doğalgazı kesilmişti. Temmuz'da da yine hiçbir bilgi verilmeden çevik kuvvet polisleri eşliğinde gelen ekipler, evini korumak isteyen kişilere yoğun biber gazı sıkarak saldırmış bazı kişileri de darp etmişti. Mahallede yaşayanlara yaşlı, çocuk, astım hastası, engelli ayırmadan yoğun biber gazı sıkılmıştı.

Pazar sabahı da mahalle halkı, sabahın erken saatlerinde yoğun çevik kuvvet polisleri yığınağı ve iş makineleriyle karşılaştı.

Mahalle halkı "Ortada bir proje bile yok. Bize dayatılan rant projesine karşı itirazda bulunduk. Bunun sonucunu beklemeden elektrik, su ve doğalgazımız kesildi. Yıkımlar yapılıyor" diyerek isyan etti.

Kapitalizmde Her Şey Satılık

*Bir yanda
gece gündüz
çalışarak borç
batağında
eğitim almaya
çalayan
üniversite
öğrencileri,
diğer yanda
emek
harcamadan
sahte
diplomalarla
kendilerine
yarattıkları
makamlardaki
koltuklarına
yerleşen kesim...*

Son günlerde gündemi sarsan diploma skandalı, bir kez daha kapitalist sistemin çürümüşlüğüne gözler önüne serdi. Kapitalist sistemin iğrenç yüzü bir gündemle daha deşifre oldu. **Bir yanda gece gündüz çalışarak borç batağında eğitim almaya çabalayan üniversite öğrencileri, diğer yanda emek harcamadan sahte diplomalarla kendilerine yarattıkları makamlardaki koltuklarına yerleşen kesim...** Bu yalnızca bir eğitim meselesi değil; sınıfsal, cinsiyetçi ve sistematik sömürünün alçakça yansımasıdır. Özellikle kadınlar için bu çürüme çalınan hayatların, gasp edilen fırsatların aynası. Şimdi bu tabloyu daha yakından inceleyelim.

Eğitim kapitalist düzende **"fırsat eşitliği"** masalı olarak pazarlanıyor. Gerçek ise özellikle kadınlar için çok daha karanlık. Türkiye'de kadınların yükseköğretime erişimi günümüzde hâlâ erkeklerden düşük; TÜİK'in 2024 verilerine göre kadınların oranı %48,6 iken emekçi kentlerde bu oran daha da dipte. Kadınlar sadece akademik engellerle değil; toplumsal normların prangaları, aile ve çevre baskısı, ekonomik bariyerlerle de boğuşuyor. Kapitalizm ve patriyarka kadınlara çifte darbe indiriyor. Ekonomik koşullar kadın-erkek her kesimi esir alsa da kadınlar düzenin altında iki kat eziliyor. **İki çocuğunun eğitimini aynı anda karşılayamayan aileler, tercih vakti geldiğinde eğitim alması için erkek çocukları**

seçiyor, kız çocukları daha hayatlarının başında gözden çıkarılıyor.

Peki bu çürüme sadece kadınları mı hedef alıyor? Hayır. Barınma krizi, fahiş yurt ve apart fiyatları, geçim derdi hepimizi, tüm öğrencileri koşturmacaya mâhkum ediyor. Çoğumuz okurken çalışmak zorunda kalıyor, gündüz ders gece garsonluk, zincir marketlerde saatlerce ayakta durarak çalıştığımız işlerde hayatta kalmaya, geçinmeye çalışıyoruz. **Peki sahte diplomalarla koltuk kapanlar?** Onlar bizim günbegün altında ezildiğimiz sistemin kaymağını yiyorlar. Çoğunlukla erkek egemen ağların parçası olan bu asalaklar satılmamış koltukları bir bir doldururken, bizim alın teriyle kazandığımız diplomalar değersizleştiriliyor. Bir kadın, bir erkeğe karşı aynı pozisyon için katbekat çaba harcarken, eğitim görmek için binbir zorluğu aşarken sahte bir kağıt parçasıyla tüm emeklerimiz bir anda değerini yitiriyor. **Son diploma skandalı, kadınların eğitimde karşılaştıkları yapısal eşitsizlikleri ve sınıfsal farkı da görünür kılıyor.**

Eğitim bir hak olmaktan çıkıp, meta-ya dönüştüğünde parası ya da torpili olanın diplomaya, işe, makama ulaşması kaçınılmaz oluyor. **Sermaye sahipleri ve onların siyasi uzantıları, liyakatı değil "sadakati" ödüllendiriyor.** Emekçi çocuklarının ve emekçi kadınların daha iyi bir yaşam arzusu bu sahtecilikle bir kez daha baltalanıyor. Birimiz yıllarca emeğini ortaya koyarak kazandığı diplomayla iş baş-

vurusu yaptığında, karşısına torpilli bir sahtekar çıkıyorsa bu sadece bir iş kaybı değil, hayatımızın gaspıdır.

Kapitalist sistemin yarattığı bir başka yapısal çöküşün yansımasıdır bu sahtecilik. Sosyal çürümenin ve rutine binmiş bu çöküşlerin artık her duyduğuna alışan haber kanalından bir başkasına atlayan bizleri dahi şoke eden kısmısa depremde kaybedilen hayatlar üzerinden bu diplomaların dolaşımının sağlanmasıydı. "Çürüme ne?" diye sorulduğunda veya karşımızdaki herhangi birine çürümeyi anlatmak istediğimizde, anlatımımızı kolaylaştıracak nur topu gibi bir örneğimiz daha var artık. Kapitalizm işte, bir yandan da hayatımızı 'kolaylaştırmaya!' devam ediyor...

Kapitalizm, "her şey satılık" zihniyetiyle en insancıl değerleri dahi çiğnerken, bir yandan da insanların acılarından menfaat devşiriyor, yaşamı metalaştırıyor. Ancak, kapitalizm kendi yarattığı canavarı kontrol edemiyor. **Kâr hırsı ve sömürü üzerine kurulu bu düzen, sahte yaşamlardan ve acizlikten başka bir şey üretemez hale geldi.** Kendi iç çelişkileriyle boğuşan, ezilenlerin ağırlığı altında her gün biraz daha çöken bir sistem... Kapitalizm, çöktü çökecek.

Yazıyı bitirirken üniversite öğrencisi genç bir kadın olarak sizlere Karl Marx'tan alıntıyla hatırlatmak istediğim durumsa şudur: **"Tarihin tekerleği hep ileriye ve iyiye doğru döner."** Elbet dönecek, döndüreceğiz.

İnsan ve Hayvan Sağlığı İçin Her İş Yerini Örgütleyeceğiz

Serpil Ünal

"Ya Bir Yol Bulacağız Ya Bir Yol Açacağız!" diyen Tüm Sağlık ve Sosyal Hizmet İşçileri Sendikası (TSS-İŞ) geçtiğimiz haftalarda kuruluşunu ilan etti ve Bağımsız sınıf mücadelesinin yapılabilmesi için kendileriyle aynı yolda yürüyecek sınıf arkadaşlarını bulmak için çağrı yaptı.

Biz de Mücadele Birliği olarak, TSS İş Kurucu Yöneticileri olan 3 kadın sağlık emekçisi ile kuruluş amaçlarını ve yaptıkları üzerine sohbet ettik. Sendika başkanı Ülkü Şeyda Başaraner, Genel Sekreter Ferda Doğan ve Eğitim Sekreteri Yasemin Albayrak'ın bizlere anlattıklarını sizlerle paylaşıyoruz:

Tüm Sağlık ve Sosyal Hizmet İşçileri Sendikası'nın (TSS-İŞ) kurulduğunu deklare ettiniz. Yeni bir sendika kurma ihtiyacı nasıl duyuldu?

TSS İş, çeşitli illerden, ağırlıklı olarak Aile Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığında, kendi alanlarında, mücadelelerin içerisinden geçmiş, deneyimler kazanmış, halen alanda çalışan işçiler tarafından kuruldu. Bizler, daha önce başka sendikalarda çalışmalar yapmış ancak bürokrasinin yüksek duvarlarını aşamamış işçileriz. Aile Bakanlığında işçilik haklarımız için, Sağlık Bakanlığı hastanelerinde iş tanımımıza aykırı işlere zorlanmamız üzerine yıllardır mücadele ediyorduk. Bulduğumuz sendikalarda sorunlarımızla ilgili konularda destek bulamadık ve yol alamadık. Buna rağmen tek tek her birimiz bir etki alanı oluşturduk küçük ilerlemeler kat ettik. Geçtiğimiz Mart ayında bulunduğumuz sendikalarımızdan ayrılarak bir araya gelmeye karar verdik. İşçilerin

hak alıcı bir mücadele yürütmesinin önündeki engelleri kaldırmak için sendikamızın doğru bir araç olarak kullanılmasını istiyoruz. Bu araca ihtiyacımız vardı, bu nedenlerle sendikamızı kurduk.

Sendikanın kuruluş sürecini anlatır mısınız?

İki yıl önce Aile Bakanlığının Çocuk Evlerinde çalışan bakım personellerinin İş kanununa bağlı işçiler değil Borçlar Kanununa bağlı çalışan ev hizmetçileri olarak çalıştırıldığını bundan dolayı ciddi hak kayıpları yaşadığımızı açığa çıkardık. Hak kayıplarımızı biliyorduk ama sorunun kökenini çözümleyemiyorduk. Bu bilgiyi yaymaya başladığımızda, toplantılar eğitimler yapmaya başladığımızda birçok arkadaşımız bizim yanımızda yer aldı. Aile bakanlığına gittik. Tüm İş Konfederasyon Başkanı Mahmut Şahin ve Taşeron İş başkanı Orhan Karagöz dışında sendikalarımız dahil kimse bizim yanımızda olmadı. Biz bu konunun Aile bakanlığı bakım personellerinin gündemine girmesini sağladık. Bugün bu konu tüm sendikalarda konuşuluyor, bu konuda girişimler yapılıyor.

Sözleşmemizde bile çocuk evlerinde 24/48 saat çalışmamız tek çalışma biçimi şeklinde geçiyor. Ama bu çalışmanın 2,5 saati molalara, 7,5 saati dinlenmeye kesildiğinden biz sadece 24 saatte 14 saat çalışmış görünüyoruz. Oysa çocuk evlerinde her yaş grubundan en az altı, bazı evlerde yirmi çocuğun olduğu bir yerde tüm ev işleri, hemşirelik, öğretmenlik, annelik de bize yüklenmişken bizim dinleniyor olmamız mümkün

değil. Oradan bir adım dışarı atmamız da mümkün değil. Bunu herkes biliyor. Bunun üzerine gittiğimiz yerlerden birinde 12 saat çalışmaya geçip çalışma zamanımızın tamamının geçerli olmasını sağladık. Bizim için çok önemli bir kazanım. Ama bunlar aynı zamanda kendi çalışma arkadaşlarımıza da derdimizi anlatma süreci demektir. Bu alanda sorunlar gerçekten çok fazla. Görev tanımı olmadan, uzun mesailerle düşük ücretlerle istihdam edilen, birçok hususta yoksullukla karşı karşıya olan işçiler psikolojik, sosyolojik açıdan da fiziken de yıprandılar. Burada anlatmakla bitmez. Biz kısaca kurallı çalışmayı ve işçilik haklarımızı kazanmayı hedefliyoruz.

Aynı şekilde Sağlık bakanlığında da özellikle hastanelerdeki temizlik işçisi arkadaşlarımız kendi işleri dışında, çoğu zaman risk oluşturabilecek bir çok işe zorlanıyor. Onların mücadelesi de yoğun saldırı altında sürüyordu. Bir arkadaşımız başka bir ilçeye sürüldü. Aynı şekilde burarlarda da sendikalarımızdan destek bulamadık, bizi destekleyen arkadaşlarımız dışında yalnız kaldık. Her sorunumuz mevcut hukukun karanlık tünellerine terk edildi. Hastanelerde temizlik işçilerine temizlik yapamayacak şekilde her işin yaptırılması ve üstelik temizlikten sorumlu tutulup yöneticiler tarafından haksızlıklara uğratılmaları üzerine birbirimizle haberleşip destek oluyorduk. Birçok yerde yöneticileri kurallı çalışmaya zorladık. Çalışma alanımızı iş tanımımıza göre düzenledik. Ama yine bu alanda da çok yolumuz var. Hastanelerde temizlik işçileri, yöneticiler tarafından, bazen de diğer çalışanlar tarafından her türlü işte kullanılabilecek ama hiçbir hakkı olmayan kişiler olarak görülüyor. Biz bunu değiştirmek isteyen çalışanlar olarak tek tek mücadele ettiğimiz yerlerden bir araya geldik.

Yaşanan aksaklıklar içerisinde sorunların farkında olup, sendikal destek alamayan kendini ifade edebilme hususunda yalnız bırakılan işçilerin ortak sesi olabilme, farkındalık oluşturup ortak bilince sahip bir duruşun ekseninde toplanmış bulunuyoruz.

Biz işçilerin yoğun yoksulluk sürecinde, enflasyon altında eriyen ücretleri görev ve yükümlülüklerin

çeşitliliği ile orantılı değil. Yedi aydır KÇP beklemek sabrı taşıran bir durum. Açıkça karşı tarafımızda yer alan utanması olmayan sarı sendikaların hesap vermezliği ile hayatımız daha da zorlaştırılmıştır.

Sağlık iş kolunda hangi işlerde çalışanları örgütlemeyi hedefliyorsunuz?

Sendikamız ağırlıklı olarak kamuda çalışan işçiler tarafından kuruldu. Ancak iş kolumuzda özel hastane ve kliniklerde çalışan işçileri yani insan sağlığı ve hayvan sağlığı ile ilgili her işyerini örgütlemeyi hedefliyoruz. Sendikali işçi yalnız olmayan, örgütlü, onurlu işçidir. Biz toplumda bu görüşün hakim olmasını istiyoruz. Özel sektördeki işçi arkadaşlarımızın da insanlık dışı çalışma ortamlarından bunaldıklarını görüyoruz. Özellikle pandemi dönemi bizlere sağlık sektörünün ne kadar kırılgan olduğunu gösterdi. Kurlsız çalışmayı tüm ülkede kural haline getirmiş örgütlü patronlar ve örgütsüz işçi sınıfı var. Biz bunu değiştirmek istiyoruz.

Sağlık işçileri neden TSS-İş üyesi olmalı?

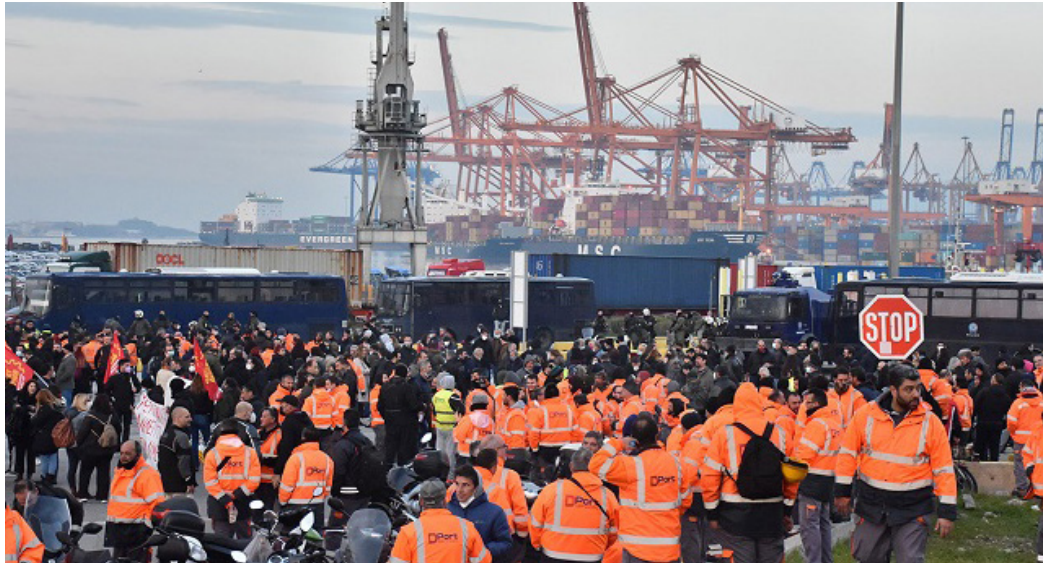
“Ya bir yol bulacağız, ya bir yol açacağız” hedefiyle yolumuzu kardeşlik, sevgi, saygı, istikrarlı ve bilinçli büyüme, kucaklayarak yol alabilme üzerine kurduk. Bütün bu sorunların çözümleri için işçilerin kendi seslerini duyurabileceği bir kürsü olan, alana çözüm üretenlerin önlerini açmayı hedefleyen, alana akılcı çözümler üretebilen bir sendikanın gönüllü kurucularıyız. Sendikamız tabela ya da aidat sendikacılığına karşı işçi sınıfının birliğini, haklarının geliştirilmesini, yasalarla sınırlamaksızın hakların kazanılması için mücadeleyi önüne görev olarak koyuyor. İşçi sınıfının toplumun bugününü ve yarınını yaratan bir öncü olduğunu, sınıfın onurlu bir çalışma hayatını kurma görevinin de ancak kendisi tarafından yapılabileceğini biliyoruz. Var olan durumu olduğu gibi kabul eden bir sendikal anlayışın karşısında sendikamız işçinin haklarını ve onurunu yaşatmak için mücadele edecektir. Biz kurucu sağlık ve sosyal hizmet işçileri olarak bugüne kadar olduğu gibi alanın öncüleri olmanın sorumluluğunu üstlendik. Her mücadele sürecinde yeni arkadaşlarımızın bi-

zimle olmak için bir nedeni olacaktır. Şu an alanda birçok sendika var ama alanın sorununu çözen, işçilerin birliğini sağlayan, işçilerin söz ve karar hakkını işleyişinin temeli olarak gören bir sendika yok. Bu alanda mücadele etmek isteyen arkadaşlarımızla buluşuyoruz, buluşmaya devam edeceğimize de eminiz.

Anlattıklarınız için teşekkürler. Biz de size yolunuzda başarılar diliyoruz.

Yunanistan Savaş Suçlularının Dinlenme Yeri Olmayacaktır!

Yunanistan'da İsrail askerlerini taşıyan yolcu gemisinin limana yanaşacağı 14 Ağustos Perşembe günü için, Pire Limanı'nda seferberlik ilan edildi.

“Filistin halkının soykırımına katılımı ve desteği DURDURUN” diyen PAME (Tüm İşçiler Militan Cephesi) bir açıklama yayınlayarak, “Katil İsrail devletinden gelen yolcu gemisi, sözde turistlerin yanı sıra, Girit'in Agios Nikolaos kentinde bir işçiye saldıran ve hasara neden olan haydut da dahil olmak üzere İsrail askerlerini taşıyor. Gemi 14 Ağustos

Perşembe günü, liman işçilerinin katil devlete askeri teçhizat taşıyan gemileri engellediği tarihi Pire limanına yanaşmaya çalışacak.” dedi. Filistin'de çoğu çocuk olmak üzere ölenlerin sayısı 60 bini aştı, açlıktan ölen çocuk ve sivillerin sayısı artmaya devam ediyor.

“Yunan hükümeti bu katil devleti desteklemekten dolayı ağır bir sorumluluk taşımaktadır. İsrail Büyükelçiliği ile birlikte, bu yolcu gemisinin gelişyle İsrail devletinin suçlarını aklamaya ve Filistinlilerle her türlü dayanışmayı 'antisemitizm'

olarak etiketleyerek bastırmaya çalışmaktadırlar.

Katil İsrail devletinin bu yolcu gemisi, askeri teçhizat taşıyan ve limana yanaşmasına asla izin verilmeyen gemilerle aynı kaderi paylaşmalıdır!

İşgale ve bölgelerindeki emperyalist planlara karşı mücadele eden Filistinlilere mümkün olan her şekilde destek vermek amacıyla sendikalar, örgütler ve halk tarafından ülke çapında dayanışma eylemleri düzenlenmektedir. Yunan halkı, Avrupa ve dünyadaki diğer halklar işlenen suçlara bir son verilmesini talep ediyor.” diyen sendikalar, taleplerini de şöyle sıraladı:

- Katil İsrail devletiyle ekonomik, siyasi veya askeri işbirliği yapılmaması veya bu devletin desteklenmemesi;
- Filistin için Özgürlük;
- Gazze Şeridi'nin işgaline yönelik kabul edilemez kampanyaya derhal son verilmesi;
- BM kararlarına uygun olarak 1967 sınırlarına dayanan ve başkenti Doğu Kudüs olan Filistin devletinin tanınması.

Yerleşim Alanları Kül Oldu

Bir Orman Bakanı neden gece görüşlü söndürme uçağımız yok diye utanmazken, halka sigara içmeyin diyerek kameraların önünden kaçıyor. Sözün bitip eylemin konuşacağı günlerde değil miyiz?

11 Ağustos günü öğle saatlerinde, Çanakkale'nin Kepez ilçesine bağlı Dardanos mevkiindeki ormanlık alanda büyük bir yangın başladı. Rüzgarın etkisiyle kısa sürede geniş alana yayılan yangın, çevredeki birçok yerleşimi yakarak ilerledi.

Çanakkale Valisi Ömer Toraman yaptığı açıklamada Güzelyalı, Halileli ve Erenköy köylerinin tahliye edildiğini duyurdu. Yangının etkisiyle Güzelyalı Köyü'nde 10'un üzerinde yerleşim yeri kül olurken, birçok yerde ilk müdahalenin yerel halk tarafından yapıldığı belirtildi.

Rüzgarın yön değiştirmesiyle alevler Güzelyalı köyü içini tamamen sarmaktan son anda kurtulurken, yangın Turgut Reis Tabyaları'na kadar ulaşarak dağ yamaçlarında kilometrelerce ilerledi. Erenköy, İntepe, Karanlık Liman ve eski Bayramiç yolu çevresi de yangından kül oldu.

Bölge Halkı Dayanışma İçinde

Yangının ortasında kalan bölge halkı, hem hayvanlarını korumaya çalıştı hem de ilerleyen alevlere karşı büyük bir dayanışma örneği sergiledi. Gönüllü kuryeler, ilçelerle yangın bölgesi arasında su ve yiyecek taşımacılığını üstlendi.

Ancak yangın alanlarında dikkat edilecek hususlar içerisinde, sönmüş gibi görünen alanlara yeniden alevlerin sıçrayabileceği, ayrıca bina ve araçlardaki tüplerin patlayabileceği göz önünde bulundurularak müdahale edilmesinin önemi bir kez daha görüldü.

Yerleşkeler Tahliye Edildi, Patlamalar Yaşandı

ÇOMÜ Dardanos Yerleşkesi tahliye edilirken bölgede muhtelif patlamalar meydana geldi. Ayrıca Jandarma Güzelyalı Kampı yolundaki çok sayıda aracın yandığı, ormanın yok olduğu ve bazı yerleşim alanlarının tamamen kullanılamaz hale geldiği bildirildi.

Valilik açıklamasına göre yangına 7 uçak ve 6 helikopterle havadan müdahale edilirken, karadan da itfaiye ve TOMA'lar destek verdi. Turgut Reis Tabyası, 12 Ağustos saat 18.00 itibarıyla hala yanıyor.

Yaralılar, Mahsur Kalanlar, Kurtarma Çalışmaları

Yangın nedeniyle karbonmonoksit zehirlenmesi yaşayan yaklaşık 80 kişi hastanelere kaldırıldı. İçişleri Bakanı Ali Yerlikaya, 348 kişinin Sahil Güvenlik Komutanlığı ekiplerince kurtarıldığını açıkladı. Bu kişilerden 187'si denizden, 161'i kara araçlarıyla tahliye edildi.

"Ormanlarımız, Ciğerimiz Yanıyor"

Gece sosyal medyada açıklama yapan Çanakkale Belediye Başkanı Muharrem Erkek, "İntepe Viyadüğü'ndeyiz. Ormanlarımız yanıyor, ciğerimiz yanıyor. Bugün evler yandı. Çok zor bir gece olacak," ifadelerini kullandı.

Tarım ve Orman Bakanlığı'nın Açıklaması ve Eleştiriler

Tarım ve Orman Bakanı İbrahim Yumaklı, ülkede bugün çıkan 55 orman yangınının 45'inin kontrol

altına alındığını, ancak Çanakkale Merkez ve Dardanos da dahil olmak üzere, bazı bölgelerde müdahalenin sürdüğünü belirtti. Konuşmasında önümüzdeki günlerde riskin devam edeceğini aktaran bakan, yine şaşırmadığımız şekilde halkı suçlayarak; "Orman yangını açısından yüksek riskli bir haftadan geçtiğimiz konusunda uyarılarda bulunmuştuk. Maalesef risk önümüzdeki günlerde de devam edecek. Lütfen, dışarıda ateş ve anız yakmayalım. Sigara izmariti atmayalım. Yangına sebebiyet verecek davranışlardan kaçınalım" diyerek ormanlık alanların yandığı, tarımın bittiği ülkemizde neyin bakanı olduğunu unutarak öğütler vermeye devam etti. Her şeyin suçlusu halkın dikkatsizliği, özensizliği ise ve tüm bunlar en yetkili ağızlardan "bunları yapmayın" demenin ötesine geçmeyecekse; size, sizin bakanlıklarınıza, öğütlerinize bakılırsa acılarımız ve kaygılarımız bir kez daha görülüyor ki aynı değil. Bir Orman Bakanı neden gece görüşlü söndürme uçağımız yok diye utanmazken, halka sigara içmeyin diyerek kameraların önünden kaçıyor. Sözün bitip eylemin konuşacağı günlerde değil miyiz? Ormanın, doğanın, orada yaşayan canlılar yanarken, onların çığlığını duymayan ve "can kaybı yok" diye söyleyebilen bakanlar yalnız değil. Onlara eğitime düşman bakanlar, sağlığa düşman bakanlar eşlik ediyor. Kol kola girmiş olan bu en etkili olan şahısların elleri, talimatı ve ihmali ile yaşayan tüm ekosistemimiz ile birlikte katlediliyor. Öfke, hüznün, acı, beddualar birbirine karışıyor...